

เรื่องเล่าจากการจัดการความรู้

เรื่อง

“เทคนิคการทำให้ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ”

การตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารนานาชาติ เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการทำวิจัย และเป็นดัชนีของงานประกันคุณภาพ ตลอดจนการจัดลำดับมหาวิทยาลัยของโลก ดังนั้น ฝ่ายวิจัย คณะแพทยศาสตร์ มศว จึงกำหนดให้มีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เรื่อง “เทคนิคการทำให้ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มจำนวนผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติได้ สอดรับกับ KPI ของคณะฯ ที่กำหนดไว้อย่างน้อย 0.2 เรื่อง/คน/ปี โดยได้ดำเนินการจัดการความรู้จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ในวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555 ณ ห้องประชุม ชั้น 7 อาคารกายวิภาคศาสตร์ เวลา 13.00 – 16.00 น. มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 59 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักวิจัยพรีคลินิก ครั้งที่ 2 ในวันที่ 13 พฤศจิกายน 2555 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ห้องคอนเวนชัน อาคารคณะแพทยศาสตร์ องค์กรฯ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 13 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพยาบาลและนักวิจัยคลินิก การจัดการความรู้ทั้งสองครั้งได้มีการระดมสมอง เล่าถึงประสบการณ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงเทคนิคหรือวิธีการที่จะทำให้ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติจากการจัดการความรู้ทั้ง 2 ครั้ง ได้สกัดองค์ความรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีตามขั้นตอนการส่งผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการดังนี้

ลักษณะของนักวิจัยและงานวิจัย

1. นักวิจัยจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะ หรือองค์ความรู้ในสาขานั้นๆ
2. มีการเลือกทีมงานวิจัยที่มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม มีผลงานตีพิมพ์เยอะๆ ถ้าเป็นไปได้ พยายามหาผู้ร่วมวิจัยที่มีชื่อเสียงใน field นั้นๆ หรือ หา co-supervisor ใหม่ๆ ที่มีงานวิจัยเหมือนกับเราได้จากงานประชุมวิชาการต่างๆ
3. ก่อนเขียนผลงาน ควรหาจุดเด่นของประเทศไทย เช่น โรคเขตร้อน/พืชสมุนไพร ที่มีอยู่ในประเทศไทย และทำการ discussion ระหว่างผู้ร่วมวิจัย, ทบทวน reference ก่อนหลายๆ รอบ, ค้นหาข้อมูลที่มั่นใจจากฐานข้อมูลออนไลน์ เช่น google ฯลฯ
4. เลือกหัวข้อของงานวิจัยที่ตนเองถนัด หรืองานที่หาวัตถุดิบได้ง่าย sample พอเพียง งานที่ทำนั้นต้องเป็นเรื่องใหม่ ได้องค์ความรู้ใหม่ (new finding) มีผลการทดลองที่ดี น่าเชื่อถือ น่าสนใจ ควรใช้หลายๆ เทคนิคที่ confirm กันได้ อย่าเปลี่ยนเรื่องทำบ่อยๆ มีการ design และ plan งานที่ดี เช่น มี แผน 1 หรือ แผน 2 เพื่อรองรับในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินไปตามแผนการที่วางไว้ได้

การเลือกวารสาร

1. เลือกวารสารที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำหรือใกล้เคียงกันแทน (scope หรือ field)
2. เลือกวารสารที่มีค่า impact factor สูงๆ ก่อน และอยู่ในฐานข้อมูลของ ISI, SCOPUS หากถูกปฏิเสธแล้วค่อยๆ ลดค่า impact factor ลงมา
3. เลือกวารสารที่เราใช้อ้างอิงผลงาน หรือที่เคยลงตีพิมพ์ก่อน
4. เลือกวารสารที่มีความถี่ในการตีพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ โดย download instruction to author มาอ่านดู
5. เลือกวารสารที่มีคู่แข่งน้อยๆ รับตีพิมพ์ง่าย รวดเร็ว ใช้เวลาน้อย ก่อน เพื่อจะได้มีกำลังใจในการเขียนต้นฉบับ
6. วารสารที่เสียค่าตีพิมพ์ผลงาน มักจะรับตีพิมพ์เร็ว และมี impact factor สูง > 2 โดยจะคิดค่าตีพิมพ์หลังจากตอบรับตีพิมพ์แล้ว หากไม่เสียค่าตีพิมพ์ จะต้องรอนาน และมีอัตราการปฏิเสธสูง
7. เลือกวารสารที่จะลงตีพิมพ์ก่อน แล้วจึงกำหนดประเด็นวิจัย ให้สอดคล้องกัน อาจใช้ข้อมูลเฉพาะ field ใน SMGO program ช่วยเลือก

การเตรียม manuscript

1. เขียนผลงานถูกต้องตาม author's guide หรือ format ของ manuscript ภาษาที่ใช้เขียนให้ simple แต่สื่อสารข้อมูลได้อย่างชัดเจน กระชับ อ่านแล้วเข้าใจง่าย เนื้อเรื่องน่าสนใจ อย่าเขียนมากเกินไป หรือออกนอกประเด็น
2. ควรอ่าน หรือทำการรวบรวมข้อมูลจากหลายๆ paper ให้มากๆ ซึ่งจะช่วยในเรื่องของภาษา หรือ ได้แนวคิดใหม่ๆ ในการทำวิจัย
3. เขียน draft และวางโครงเรื่องก่อนว่างานวิจัยนี้จะพูดถึงเรื่องอะไร เขียน Method + Result + Figures ไปก่อน การทำ results ก็ต้องเก็บรูปไว้ทั้งหมด ส่วนมาก save รูปเป็นไฟล์ jiff: resolution > 300 dpi, Data เดี่ยว present แบบเดี่ยว มีผลในตารางแล้วไม่ต้องมีกราฟ ถ้าให้นิสิตเขียน ต้องทำการแก้ไขอย่างละเอียด หลังจากเขียนเสร็จแล้วให้เข้าไปที่ program Dejavoo (free download) เพื่อตรวจสอบว่ามีการซ้ำกันไม่เกิน 20% เฉพาะ Text ยกเว้น references เป็นการป้องกันการคัดลอกผลงาน การเขียน ใช้วิธี Paraphrase ไม่ใช่ copy และระวังเรื่องการนำรูปของคนอื่นมาใช้ ต้องมีการ modify
4. หาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ ที่มีความรู้ความสามารถในการเขียน manuscript ช่วยเหลือด้านภาษาอังกฤษ เช่น native speaker (scientists), mentor, advisor, co-authors, collaborating กับต่างชาติ, อาจารย์สอนภาษาต่างประเทศ (คณะมนุษยศาสตร์)

5. หาบริษัทช่วยตรวจ proof reading เลือกเฉพาะส่วนที่ต้องการตรวจ grammar เท่านั้น ไม่รวม Figure ราคาไม่เกิน 10,000 บาท หรืออาจจะใช้ proof reading ของ journal นั้นๆ ก็ได้ เช่น English language proof reading (Australia) แก้ไขจนเสร็จถึงคิดเงิน หรือ journal American Expert ช่วยตรวจทานภาษาให้ และเขียนแจ้งไปเลยว่า This article has been proof reading
6. เตรียม manuscript ไว้หลายๆ format หากถูก reject สามารถส่งไป journal อื่นได้ทันที อย่าห้อย ทอย กลัวหรืออายที่จะส่ง ห้ามส่งหลาย journal พร้อมกันถ้า paper ที่เราส่งไปแล้วถูก reject ให้ทำการ save ข้อความที่ reject เป็น PDF ไฟล์ และนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และส่งไปยัง journal อื่น เพื่อตีพิมพ์ต่อไป
7. เมื่อส่ง manuscript ไปแล้ว บาง journal ไม่ตอบกลับ หรือได้รับการติดต่อล่าช้า ควรมีการส่ง E-mail ไปถามความคืบหน้าหลังจากที่ส่งไปแล้วประมาณ 1-3 เดือน และติดตามผลเป็นระยะๆ
8. หากได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ (reviewer) ให้แก้ไข จะต้องรีบทำการแก้ไข พยายามแก้ไข ให้ตรงตาม reviewer แนะนำ ทุกประการโดยเร็ว หรือตอบคำถามเป็นข้อๆ ตรงประเด็น ถ้าอยู่ใน วิทยาลัยที่ทำได้ก็ทำ เพื่อเพิ่มเติมความสมบูรณ์ ในส่วนของ discussion ถ้าให้แก้ไขอาจจะ cite reference ของ referee ที่เราคาดว่าเป็นคนอ่าน
9. ทำการแก้ไขด้วยตัวเอง หรือ ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถช่วย เช่น advisor, native speaker และ เขียน acknowledgement ให้กับผู้ที่ทำการแก้ไขให้
10. หากแก้ไขตาม reviewer ไม่ได้ ต้องหาเหตุผลมาชี้แจงว่าทำไมถึงไม่สามารถแก้ไขได้ เช่น specimens หายาก ต้องใช้เวลานาน หรือ เกรงจ่าต๋อรองกับ Editor เช่น งบวิจัยหมดแล้วทำให้ไม่สามารถที่จะทำเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะได้ ท้ายสุดอาจต้องเปลี่ยนวารสารที่จะลงตีพิมพ์ หรือ บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับดวง ให้ทำใจเพื่อไว้ด้วย

ในช่วงท้ายของการจัดการความรู้ ได้มีการสรุปร่วมกันเพื่อเป็นองค์ความรู้นำไปเผยแพร่แก่อาจารย์นักวิจัย อย่างทั่วถึงทาง email และ website ของคณะแพทยศาสตร์ (<https://elearning.medicine.swu.ac.th/km-medswu/intro.php>) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ